

Deu anys de la Sindicatura de Greuges de la Universitat Ramon Lull. (abril 2004-abril 2014)

Els Estatuts de la Universitat Ramon Lull regulen la figura que representa la Sindicatura de Greuges (art. 29) essent el Patronat de la Universitat qui, consultada la Junta Acadèmica, elegeix la persona que durà a terme tal servei¹.

El 19 d'abril del 2004 el Dr. Artur Juncosa i Carbonell pren possessió com a primer síndic de la Universitat Ramon Lull. A l'octubre del 2008, el Dr. Lluís M. Pugès i Cambra es nomenat nou Síndic. Al febrer del 2012 prenc el relleu de tal servei.

Fins aquí una breu memòria del recorregut històric de la Sindicatura. Un recorregut proper en el temps però amb arrels ben llunyanes en l'esperit de la història humana. De fet, quan vam ésser conscients de nosaltres mateixos, per allà l'inici del nostre despertar humà, hom reclama per a si mateix i per els altres el respecte als aspectes fonamentals de l'existència: la vida, la dignitat i la llibertat. És a dir, el dret a la justícia. Es diu aviat. La interpretació i la praxis és complexa i, sovint, se situa en la utopia. Però aquest dret que embolcalla qualsevol altre, és el que des de sempre ha "pre-ocupat" i "ocupat" vida i temps d'un munt de persones al llarg de la història. I segueix.

Sí, avui, segueix la necessitat de vetllar perquè tal dret pre-ocupi i ocupi vida i temps de persones, entitats, institucions, programes... això és bo, cal que així sigui però, alhora, estén una ombra de culpable impotència sobre la família humana perquè pot més l'afany particular que no el dret d'*altri*: sinó, ¿com s'entén la violació sistemàtica d'un munt de drets fonamentals que afecten la majoria de la població mundial? La Declaració Universal dels Drets Humans, com a tal, data del 1948: es tracta d'un acord a nivell internacional sobre els drets i les llibertats fonamentals. En un *ahir* llunyà en el temps, ja hi van haver afanys semblants malgrat a nivell local com no podia ser d'altra manera: al tercer mil·lenni aC, al territori mesopotàmic, ja hi ha consciència que cal fer alguna cosa per pal·liar el malestar de persones d'un mateix grup social: es fan esforços per millorar el benestar i l'equitat social, tenir cura pels drets dels més desvalguts, és a dir, promoure i practicar allò que avui en diem "una solidaritat responsable". I així estem. Avui, com ahir, les mateixes necessitats, les mateixes mancances, els mateixos greuges, respostes i mancances semblants.

Breument. La Sindicatura de Greuges, a nivell de país, té com a missió vetllar perquè es respectin els drets de la ciutadania fonamentant la seva autoritat

---

¹ La Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya (LUC)-art. 1, cap. 31, ratifica la figura del síndic o síndica de greuges de la comunitat universitària, en el marc de la LOU: Llei orgànica 6/2001, 21 de desembre.

moral en la independència de qualsevol organisme essent les seves resolucions no vinculants. El seu origen, en la història propera, es concreta en la figura del *Ombudsman* de la Constitució sueca del 1809 a fi de posar límits a l'absolutisme (Enric Barlett, 2005). En l'àmbit universitari, tal missió es concentra en la comunitat universitària: "les seves actuacions estan sempre dirigides a la millora de la qualitat universitària en tots els seus àmbits"; podent fer-se una interpretació oberta no excloent que, en determinades circumstàncies, la cura pels drets s'extrapoli i vagi més enllà dels límits estrictes de la pròpia universitat. A la nostra universitat, en el primer tram del curs acadèmic, la Sindicatura presenta la seva Memòria del curs anterior al Consell Executiu i a la Junta de Govern atenent les qüestions i comentaris que sorgeixin. L'activitat de la Sindicatura sempre es du a terme amb reserva de la confidencialitat i amb la voluntat, potser pretensiosa però convençuda, de contribuir a anar construint una universitat on l'excel·lència en humanitat sigui viscuda i gaudida per tota la comunitat universitària.

Rosa M. Boixareu i Vilaplana

Síndica de Greuges de la Universitat Ramon Llull
(Barcelona, abril 2014)